

[Finansministeren.]

på i det socialdemokratiske skatteforslag, er en særbeskatning, der, som det ærede medlem udtrykte det, går til tops.

Må jeg så sige et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller i anledning af omtalen af finansieringen af folkepensionen, den fulde folkepension. Jeg forstod det ærede medlem derhen, at han syntes, det var særlig ansvarsfuldt, at oppositionen havde arbejdet for at skaffe dækning for denne folkepension ud i fremtiden. Jeg må tilstå, at jeg har meget svært ved at se noget ansvar i den forbindelse. Det var jo ikke finansieringen i år, det drejede sig om; det var finansieringen ud i fremtiden. At der år for år skal være dækning for folkepensionen inden for rammen af den samlede finanspolitik, er da helt selvfølgelig, og det er vi også helt indstillet på, men hvad vi fra regeringens side ikke fandt nødvendigt, var på dette tidspunkt at træffe bestemmelse om, hvilken speciel finansiering der eventuelt skulle benyttes et stykke ud i fremtiden. Derimod var det nødvendigt for indeværende finansår at fastholde en stram finanspolitik, og det var på det punkt, oppositionen ikke var hjemme, men gik ind for at løsne den dels ved at ophæve den bundne opsparing, dels ved at gå imod forbrugsafgifterne. Derfor synes jeg, vi har lov til at sige, at dér var der tale om manglende ansvarsfølelse, hvad man ikke kan sige der overhovedet var tale om hverken i den ene eller den anden forstand ved det andet problem.

Jeg tror også, det var det ærede medlem, der talte om, at det var en kriseforanstaltning at hæve forbrugsafgifterne her i februar måned. Jeg kan oprigtigt talt ikke se, at det har meget med en kriseforanstaltning at gøre at skaffe dækning for øgede omkostninger og i det hele taget at gennemføre de korrektiver til finanspolitikken, som udviklingen gør nødvendige.

Så var det ærede medlem inde på nogle skattebetragtninger og sagde herunder, at det var ikke rigtigt, når jeg havde opfattet det derhen, at det var en meget voldsom forøgelse af forbrugsbeskatningen, man ønskede fra det konservative folkepartis side. Når man ville fritage de jævne indtægter for statsindkomstbeskatningen, skulle det

ses i sammenhæng med, at man ville lægge flere opgaver ud til kommunerne og så give kommunerne adgang til at gennemføre denne indkomstbeskatning. Det er all right, den forklaring forstår jeg meget vel, men så blev måske et lille håb, der blev tændt for de jævne indtægter, derved slukket, for folk kan jo sådan set være nogenlunde lige lykkelige, om det er statskat eller kommuneskat, der skal betales, når de alligevel skal betale nogenlunde det samme.

Så havde det ærede medlem nogle betragtninger om kildeskat, som jeg ikke ved denne lejlighed skal komme nærmere ind på. Jeg forstod, at det yderligere studium af kildeskatteforslaget, som det ærede medlem havde haft stunder til — det beundrer jeg næsten — siden det ærede medlem omtalte det i går, er foregået på samme måde som de tidligere studier med blik for, om der var noget, man kunne forsvare at kritisere; og som jeg allerede sagde i går: det skatteforslag er ikke opfundet og vil aldrig blive opfundet, som man ikke kan kritisere på den ene eller den anden måde, i særdeleshed ikke når man vil kritisere, og det forstod jeg på det ærede medlems hele tone at det var det ærede medlems ønske at gøre.

Der var en del ting dér, som man naturligvis kunne tage op til diskussion, men de centrale ting berørte det ærede medlem jo ikke, og jeg er stadig væk tilfreds med, at der heller ikke denne gang i det ærede medlems tale var en egentlig afstandtagen fra princippet i en kildeskatteordning.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg i anledning af det ærede medlem hr. O. Mathiasens følelsesudbrud i eftermiddags stille det ærede medlem to nogenlunde præcise spørgsmål.

Da det ærede medlem fik den opsigtsvækkende meddelelse, at politiets, subsidiært militærets, efterretningstjeneste var ved at indrette en interneringslejr for politisk mistænkelige personer i Kettrupgaard i Vendsyssel, hvorfor satte det ærede medlem sig da ikke i forbindelse med forstanderen på Kettrupgaard for at få verificeret de givne oplysninger eller få dem afkræftet? Jeg vægrer mig ved at tro, at det ærede medlem undlod det af frygt for distraherende kendsgerninger, og derfor stiller jeg det ærede